

Αιτωλίας και Ακαρνανίας Δαμασκηνός: «Χαίρε η ράβδος η μυστική, άνθος το αμάραντον η έξανθήσασα»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Ο στίχος του Ακαθίστου Ύμνου «Χαίρε ἡ ράβδος ἡ μυστική, ἄνθος τό ἀμάραντον ἡ ἔξανθήσασα» βρίσκεται στο επίκεντρο του μηνύματος του [Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνού](#) για την Ακολουθία των [Γ΄ Χαιρετισμών](#) της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Με αφορμή την παλαιοδιαθηκική διήγηση για τη ράβδο του Ααρών που βλάστησε θαυματουργικά, τονίζει ότι η προτύπωση αυτή φανερώνει τη Θεοτόκο ως εκείνη από την οποία «ανθοφόρησε» το αμάραντο άνθος, ο Χριστός, ο αληθινός Αρχιερέας και Σωτήρας του κόσμου

Παράλληλα, υπενθυμίζει και την προφητεία του Ησαΐα για τη «ράβδος εκ της ρίζης Ιεσσαί», που εκπληρώνεται στο πρόσωπο της Παρθένου Μαρίας, από την οποία γεννήθηκε ο Χριστός. Επικαλούμενος τη διδασκαλία του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, υπογραμμίζει την ιδιαίτερη χάρη της Θεοτόκου, η οποία, ως «Κεχαριτωμένη», υπήρξε πλήρης των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος.

Ο Μητροπολίτης επισημαίνει ότι η Παναγία, ως «μυστική ράβδος», προσφέρει στον κόσμο το άνθος της ζωής, τον Χριστό, ο οποίος φέρνει τη σωτηρία και την ανακαίνιση του ανθρώπου και όλης της δημιουργίας. Τέλος, τονίζει ότι όσοι ζουν μέσα στην Εκκλησία και μετέχουν στη ζωή της Θεοτόκου και του Χριστού καλούνται να ανθίζουν πνευματικά, καρποφορώντας έργα αρετής και αγιότητας με προορισμό τη Βασιλεία του Θεού.

Αναλυτικά το μήνυμα Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ Δαμασκηνού για την Ακολουθία των Γ΄ Χαιρετισμών:

«Χαῖρε ἡ ράβδος ἡ μυστική, ἄνθος τό ἀμάραντον ἡ ἐξανθήσασα»

(ζ΄ κανών τοῦ Ἀκαθίστου)

Ἀγαπητοί μου Πατέρες καί ἀδελφοί,

Παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα,

Τό ἱερό βιβλίο τῶν Ἀριθμῶν, τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, μάς διασώζει τήν θλιβερή ἱστορία τῆς ἀποστασίας τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καί συνάμα τήν θεϊκή ἐπέμβαση μέ ἀποδέκτη, ὄχι μόνο αὐτόν τόν λαό, ἀλλά καί τόν λαό τῆς Χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ ἄλλωστε ἡ Παλαιά Διαθήκη προετοιμάζει τόν ἐρχομό τῆς Καινῆς.

Στήν ἀμφισβήτηση τῆς ἀρχηγίας τοῦ Μωυσέως καί τήν ἐπανάσταση ἐναντίον του καί τοῦ Ἁαρών ἀπό ὀμάδα Ἰσραηλιτῶν μέ ἀρχηγό τόν Κορέ, ὁ θεόπτης Μωυσῆς ἀφήνει τήν ἐπίλυση τῆς ὑποθέσεως στόν Θεό. Ὁ Θεός ὄρισε νά ἐτοιμάσει κάθε ἀρχηγός φυλῆς ἕνα ραβδί, νά γράψει τό ὄνομά του καί νά τοποθετηθοῦν στήν Σκηνή τοῦ Μαρτυρίου γιά νά δείξει ὁ Θεός τό θέλημά Του. Ὁ ἀρχηγός τοῦ ὁποίου τό ραβδί θά ἔβγαζε βλαστάρια, θά ἦταν ὁ ἐκλεκτός τοῦ Θεοῦ. Τήν ἄλλη μέρα βλάστησε τό ραβδί τοῦ Ἁαρών, ἄν καί ξερό. «Καί ἰδοῦ ἐβλάστησεν ἡ ράβδος Ἁαρών καί ἐξήνεγκεν ἄνθη καί ἐβλάστησε κάρυα» (Ἀριθμ. 17, 16). Ἡ ράβδος τοῦ

Ἄρων προτυπώνει τὴν Θεοτόκο, καὶ ἀνθοφόρησε τὸ ἀμάραντο ἄνθος, τὸν ἀληθινὸ καὶ «Μέγα Ἀρχιερέα τῆς φύσεως, τὸν ἀρχηγὸν τῆς πίστεως Ἰησοῦ» (Ἐβρ. 12, 2).

Ἐπίσης, ὁ προφήτης Ἡσαΐας ὀνομάζει προφητικά τὴν Παρθένο, ράβδος τοῦ Ἰησοῦ «καὶ ἐξελεύσεται ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰησοῦ καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ρίζης ἀναβήσεται». Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ πατέρας τοῦ Δαβίδ καὶ πρόγονος τῆς Θεοτόκου. Ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ, πού ἀποτελεῖ τὴν ρίζα, βλαστάνει ἡ ράβδος, πού προεικονίζει τὴν Παναγία καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἀνθίζει τὸ ἄνθος, πού προεικονίζει τὸν Χριστό. «Ράβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰησοῦ καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας...».

Ἐπισημαίνοντας ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς σὲ μία ὁμιλία του γιὰ τὸ πρόσωπο τῆς Θεοτόκου λέει καὶ τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικά: «ὦ Παρθένε θεία καὶ τώρα οὐράνια, πῶς νὰ περιγράψω ὅλα τὰ δικά σου χαρίσματα; Πῶς νὰ σέ δοξάσω, ἐσένα τὸν θησαυρὸ τῆς δόξας; Ἀκόμα καὶ ἡ μνήμη σου μόνο ἀγιάζει αὐτὸν πού τὴν χρησιμοποιεῖ. Πρὸς ἐσένα καὶ ἡ κλίση μόνο καθιστᾷ τὸν νοῦ καθαρότερο, ἀνεβάζοντάς τον ἀμέσως πρὸς θεῖο ὕψος». Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ τὴν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὴν ὀνομάζει «Κεχαριτωμένη», δηλαδή πεπληρωμένη ἀπὸ τὴν θεϊκὴ χάρι. *Κεχαριτωμένη*, διότι ἦταν «πλήρης πασῶν τῶν χαρίτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», ὅπως θὰ τονίσουν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ «ράβδος ἡ μυστικὴ», ἡ Κεχαριτωμένη Μαρία, ἀκατέργαστη ἀπὸ ἀνθρώπινη δύναμη, προσφέρει στὸν κόσμον τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, τὸν παρθενικὸ τῆς τόκου, τὸν Χριστό, πού εἶναι ἓνα οὐράνιο ἄνθισμα χαρᾶς γιὰ τὸν πεπτωκότα ἄνθρωπον καὶ συγχρόνως ἀνάπλαση τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ ὅλης τῆς δημιουργίας.

Γι' αὐτὸ καὶ ὅσοι μετέχουν στὴν ζωὴ τῆς Θεοτόκου, στὴν ζωὴ τοῦ μυστικοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἀνθίζουν καὶ προσφέρουν καρπούς πνευματικούς. Εἶναι καὶ αὐτοὶ εὐωδέστατα ἄνθη τοῦ Παραδείσου. Γίνονται κλάδοι τῆς μυστικῆς ράβδου τῆς Θεοτόκου καὶ ἀποτελοῦν ἓναν ἐπίγειον παράδεισον, μέ προορισμὸ τὸν Οὐράνιον Παράδεισον καὶ τὴν ἀτελεύτητη τελειότητα στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἄλλωστε, αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας, νὰ μεταβάλλει τὸν ἄνθρωπον τῆς ἀμαρτίας, σὲ ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

Μὲ ὅλη μου τὴν πατρικὴ ἀγάπη,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ